

Nước Mắt Mẹ Âu Cơ

Mẹ Âu Cơ bao nhiêu năm xõa tóc
Bờ Hiền Lương nhìn con trẻ chiến chinh
Khói súng hai bên mờ mắt mẹ hiền
Khi quê hương đạn bom đêm ngày cày nát

Rồi một ngày tháng tư, mẹ rưng rưng dòng lệ
Khi chiến tranh ngưng, khi thống nhất Bắc nam
Nhìn chuyến tàu đi suốt cuộc hành trình
Mẹ hớn hờ khi đàn con thôi chinh chiến

Nhưng nụ cười chưa kịp nở hoa trên khuôn mặt chưa khô giòng lệ
Đã lại nhạt nhòa vì những giọt nước mắt xót xa
Khi trí thức miền nam bị đưa vào cải tạo
Lây lắt trên những nông trường xa lắc xa lơ
Khi một đám con bị đưa về vùng kinh tế mới
Và hàng vạn người trôi dạt trên biển cả xa xôi

Mấy mươi năm, mẹ Âu Cơ vẫn ngồi ủ rũ
Khi đàn con lại chia cắt trùng khơi
Khi nam bắc không xóa hết những tị hiềm
Khi kẻ nắm quyền bán đất lấy tiền riêng
Khi tham nhũng khiến dân nghèo thêm khổ

Bao nhiêu năm sao dân mình vẫn thế
Vẫn rạch ròi chia cách giữa bắc nam
Vẫn ganh nhau khi chỉ khác màu cờ
Cùng người Việt, nhưng không cùng chí hướng

Mẹ ngậm ngùi nhìn quê hương chữ S
Nam Quan xưa, Bản Giốc có còn đâu
Ở miền Trung, Bô xít cũng ngậm ngùi
Ngư dân khóc cho Trường, Hoàng Sa đảo

Trong thành phố nhìn lầu cao nhọn nhíp,
Thành thị đầy những quán nhậu thâu đêm
Gái thôn quê gia nhập chốn thị thành
Dem thân bán gửi tiền về nuôi mẹ

Mẹ Âu Cơ lại âm thầm nhỏ lệ
Khi Nghĩa Trang Biên Hoà bỏ phế hoang vu
Cùng đàn con máu hòa trên đất mẹ
Người quế nguyệt trên đầu,
Người hoang phế mộ bia

Gần bốn mươi năm, hai miền đã nổi
Sao khoảng cách giàu nghèo, càng lúc càng xa
Gia đình chắt chiu, con cái học hành
Mồ hôi đổ cho mảnh bằng như giấy vụn

Mẹ Âu Cơ vẫn hàng ngày ủ rũ
Khi bệnh viện luôn chật cứng như nêm
Cuộc sống nhiễm ô, hoá chất tràn trề
Bệnh tật đến, cả nhà đâm vô nợ

Ôi cuộc sống sao ngày càng thác loạn
Thiếu êm đềm, nhiều cảm giác chông chênh
Bạo lực khắp nơi, trộm cắp đầy tràn
Nhân, nghĩa, lễ giờ chỉ là hư ảo

Ở miền Trung bạc tỉ thành sa thạch
Tượng mẹ ủ ê nhìn con cái rách tươm
Ở Hà nội hàng cây xanh chật xuống
Hóa tiền vàng nhét túi cha anh

Bốn mươi năm, đất nước vẫn nhọc nhằn
Người Nam Bắc không nhìn nhau thân thiết
Giáo dục sa lầy, chen nhau bằng giả
Văn hóa suy đồi, thầy giáo chạy sô

Dù phồn hoa rục rĩ giữa thành đô
Thành phố nhỏ, triệu người còn vất vả
Tương lai mịt mờ, sống trong hối hả,
Mẹ Âu Cơ buồn, nước mắt vẫn mãi rơi ...

Thiên Hương